

Karīna Silauniece, Galgauskas pamatskola, 6.kl.

* *

Tauriņš
raisās no kūniņas -
mācās lidot.
Jāņtārpiņš
ceļmalā
mācās spīgot.
Skudriņa
mācās saulei saskaitīt starus.
Es arī mācos -
meklēt vārdus, kas tuvāk sev nes
un palīdz iet ceļus garus.

Brenda Šopa, Druvienas pamatskola, 6.kl.

**

Krīt lapa pēc lapas,
nosalst zieds pēc zieda,
un es pazūdu –
kā lapa ugunskurā.
Es kā sniegpārsla uz tava
maigā pleca,
tik no manis palikusi
maiga dvesma,-
kā rudens lapas
maigais glāsts.

Renāte Bizika, Bērzu pamatskola, 6.a kl.

Vārdi no sirds

Es čukstu tik klusi.
Paskatos uz tavu pusi.
Tie ir vārdi no sirds,
kas acīs tev mirdz.
Es ieskatos tev tieši acīs,
gaidu, kad kāds sacīs:
„Tie ir vārdi no sirds,
kas acīs tev mirdz.”
Nē! Tu nečuksti!
Tie ir tavi sirdspuksti.
Tu pagriezies un aizej,
nemaz neatskatoties.

Lāsma Buliņa, Bērzu pamatskola, 6.a klase

Novēlējums

Mazs ziediņš
šorīt uzplauka,
sacīja bērniņš:
„Liels brīnums notika!”
Bērniņš uz brīnumu
platām acīm skatījās.
Bērniņš par brīnumu
no visas sirds priecājās.
Pasaulē katru mirkli
kāds brīnums notiek.
Bērniņ, nepazaudē dzirksti!
Lai visai dzīvītei pietek!

Alīna Angelika Miņina, Bērzu pamatskola, 6. kl.

Gadalaiks

Man patīk rudens,
jo nav nekas tik skaists.

Rudenī lapas krīt,
un es tajās varu lēkt!

Man patīk ziema,
jo nav nekas tik skaists.

Ziemā sniegs snieg,
un es eņģeļus taisīt varu!

Man patīk pavasar's,
jo nav nekas tik skaists.

Pavasarī ziedi zied,
un es māmiņai dāvāt tos varu!

Man patīk vasara,
jo nav nekas tik skaists.

Vasarā es peldēties varu
un sauļoties. Un - man nav jāmācās!

Krista Volodina, Bērzu pamatskola, 6.b kl.

Draugi

Katram ir savi draugi.
Bitēm – kamesnes un lapsenes,
krūzēm – spaiņi un citi trauki,
spociņiem – zārki un kapenes.

Man arī ir draugi.
Tās nav kamesnes un lapsenes,
tie nav spaiņi un citi trauki,
un tie nav zārki un kapenes.

Mani draugi ir cilvēki –
jaunāki un vecāki,
lielāki un mazāki,
jautrāki un gudrāki.

Jā! Tādi ir mani draugi!
Un viņi man ir dārgi,
nevis kā trauki,
bet kā Draugi!

Anda Kablukova Bērzu pamatskola, 6.b kl.

Es redzēju

Es redzēju žurciņu
un stikla burciņu,
mežmalā zaķīti,
pagalmā puķīti,
jūrmalā krabīti,
ezerā zivtiņu,
debesīs zvaigznīti,
zoodārzā lācīti.

Puķīte skaista,
žurciņa maiga,
zaķītis pelēks,
burciņa tīra,
krabītis sarkans,
zivtiņa zelta,
zvaigznīte spoža,
lāčuks možs!

Dita Augule, Bērzu pamatskola, 6.a kl.

Gadalaiki

Vasara ir silta, jauka,
bērni spēlējas uz lauka.
Saulīte spīd spoži, spoži,
vecāki uz darbu moži.
Kokiem lapas zaļas,
bet tur man nav daļas.
Vasara tā patīk man,
jo uz lauka bites san.
Bet, kad uzlīst lietutiņš,
pie mums atnāk rudentiņš.
Paliek aukstāks ūdentiņš,
uzklājas tad ledutiņš.
Atnāk barga ziema,
pārmainās pat diena.
Pumpuri sāk plaukt,
pavasaris saukt.

Kristiāna Gangnusa, Bērzu pamatskola, 6.a kl.

Majors

Mazs spociņš vārdā Majors
reiz gāja pastaigā.
Tam garām brauca traktors
ar milzu uzrakstu.
Uz loga bija rakstīts,
ka spoka vārds ir Majors.
Tas ātri tika aizmirsts,
kad pretim nāca majors.
Spoks gāja viņam garām,
pat neatskatoties.
Tad pēkšņi spokam Majoram
vēl viens spoks blakus uzradās.
Nu beigās izrādījās tā,
ka spoki Majori ir divi!
Un, iedami pa kalnu prom,
Tie kļuva īsti draugi!

Līva Misiņa, Bērzu pamatskola, 6.b kl.

Vasaras piedzīvojums

Augsti kalni,
zemas lejas,
dziļas aizas,
lielas klintis.

Piedzīvojums man ir labs,
skaists ir dabas skats.
Fotografējamies mēs tur -
kalnos, lejās, šur un tur.

Klintīs kāpa alpīnisti,
kalnos kāpām paši mēs.
Uzkāpām mēs kalna galā,
ceļojums mums bija beidzies.

Alīna Kindzule, Bērze pamatskola, 6.b kl.

Ziemā

Caur kokiem, kur sniegi vijas,
sniegpārslīgu ceļi mijas.
Puteņi pa gaisu skrien,
lapsa siltā alā lien.
Cilvēki tik bauda ziemu,
lāči - saldo ziemas miegu.
Gausi sniegpārslīgas krīt,
mazie zvēri alās mīt.

Ilze Grasimoviča, Rēveļu pamatskola, 6. kl.

Mana valoda

Mana mīļā valodiņa
skaistākā uz pasaules,
skaistākā un mīļākā,
smalkākā, skanīgākā.

Mana mīļā valodiņa
burvīgā, priecīgā.

Manai skaistai valodai
katru dienu skaistu!

Liene Lausa, Rēveļu pamatskola, 6.kl.

Mana valoda

Valoda man ir no tēva,
valoda man ir no mātes.
Mācos to es katru dienu,
mācos to es visu mūžu.
Man valoda ir mīļa –
prieka, sāpēm pilna.
Tomēr tā ir mīļa.
Mana valoda vienmēr
būs mana.

Mārtiņš Indzeris, Gulbenes vidusskola, 6.a kl.

**

Kā zelta putni vakarā
aizsteidzas mana bērnība,
Un nebūs bērnības vairs man,
Šīs bērnības visskaistākās.

Vilnis Buliņš, Gulbenes Bērzu pamatskola, 5.b kl.

Mana māsiņa

Paldies tev saku, māmiņ,
par mazu dāvaniņu!
Ko atvedi tu negaidot
un noliki uz gultas.

Es skatos - maziņš vīstoklīts,
bet kā tas pēkšņi sakustas!
Man sirds no prieka ietrīsas!
Es redzu mazu kājiņu,
vēl augstāk mazu rociņu,
jo tā ir mazā māsiņa!

Mēs visi tevi mīlam.
Tu - mūsu prieks un cerība.
Mēs domās skatām tevi,-
cik liela esi tu!

Jau pirmie soļi aizdip,
kaut mazās kājas slīd.
Tu dažreiz esi nerātņa
un zeķubikses novilkot gribi.
Tu - mūsu jaukā māsiņa,
kas skaistāka par citām.

Eva Augstkalne, Galgauskas pamatskola, 5.kl.

**

Vārdi mūs tuvāk nes...
Nekas, ja mēs šķirsimies
un savus ceļus iesim!
Ļausim, lai vārdi mūs
saved kopā vai šķir -
tie mums domāt
vienam par otru liek!

Amalda Kručena, Druvienas pamatskola, 5.kl.

Māsas

Mārtiņrozes un rozes – abas māsas,
abām atšķirīgas krāsas.

Mārtiņrozei dzeltenas un rozā,
rozei sarkanas un baltas.

Arī kātiņi tām savādāki –
rozei zaļš ar ērkšķiem,
mārtiņrozei - tumši zaļš ar lapām.

Arī ziedi savādāki –
rozei ziedlapiņas kopā vijas,
mārtiņrozei – ārā vēršas tās.

Par spīti atšķirībām,
abas ir kā māsas.

Vendija Heisele, Druvienas pamatskola, 5.kl.

Mākoņi

Pa zilo debessjumu
peld balti mākoņi,
tik pūkaini un mīļi.
Tie traucas līdzī gājputniem
uz tālēm svešajām
ar cerību atrast sev mājas.

Vendija Heisele, Druvienas pamatskola, 5.kl.

Ceļš

Mans cerību ceļš
traucas tik tālu
ar nepiepildītiem sapņiem
un ar vēlmi tos piepildīt.
Kaut arī tos nepiepildīs neviens,
ne labais, ne mīļais,
tikai es.

Una Gaile, Rēveļu pamatskola, 5. kl.

Rudens

Rudens lielus cilvēkus baida,
bet saulīte debesīs smaida!
Silto dienu gaida.
Putni lido, koki plīvo,
bērni priecīgi ārā dzīvo.

Artūrs Lapiņš, Rēveļu pamatskola, 5. kl.

Mans dzejolis

Mans dzejolis viskrāšņākais,
Mans dzejolis visskaistākais -
Skan kā bite dārziņā,
Skan no rīta, vakarā.

Salvis Pajats, Rēveļu pamatskola, 5. kl.

Latviešu valoda

Latviešu valoda mīļā

Atbalsti tu vienmēr

Tā ir tautas valoda

Vienota un stipra

Izteikti stipra

Es to zinu

Šo

Ugunīgumu mūsu sirdīs

Valoda valoda

Atjautīgā skaistā

Latvijā Latvijā

Otrā pasaules malā arī

Devīga un

Atbalstoša

Laima Līduma, Litenes pamatskola, 4.kl.

Kad vakarā mākoņos skatos,
es redzu kaijas, kas pāri jūrai lidinās.
Saulrieta puses sudrabota,
zelta zivtiņas sijājamas.
No rīta es skatos –
redzu saulīti smaidam.
Saulītē eju gar jūras krastu,
zivtiņas spēlējas saulītes staros.
Saulīte ar mēnesi paslēpes spēlē,
Zivtiņas pie akmeņiem guļ.
Bet saulīte mēnesim saka: „Labvakar!”

Reinis Lūkins, Litenes pamatskola, 4.kl.

Vārdi aiznes mūs tuvāk pie sevis

Vārdi aiznes mūs tuvāk pie sevis
Kā putni, kas lido uz siltajām zemēm,
Kā gulbji, kas peldas upē,
Kā Dievs, kas guļ debesu velvē.
Katrs vārdiņš atnes mums savu noskaņu.
Katrs cilvēks, kas laimīgs,
Domā laimīgas domas,
Kuras aiznes tuvāk pie sevis.

Emīls Gordis, Litenes pamatskola, 4.kl.

Vārdi aiziet tuvāk līdz sirdij

Ar šo teikumu es saprotu to, ka vārdi aizkustina cilvēku un paliek sirdī. Mīļi, silti, un sirsnīgi vārdi aiziet sirdī un sasilda cilvēku. Manā sirdī paliek tie vārdi, ko saka mamma vai paslavē skolotāja. Arī mani sasilda vārdi. Bet mīļš ir mammas un tēta apskāviens. Katram cilvēkam ir kāds cilvēks, kurš pasaka mīļus vārdus. Vārdi aiziet tuvu līdz sirdij arī tad, ja tie nav labi vārdi. Manā sirdī vienmēr paliks siltie vārdi.

Nadīna Medne, Gulbenes Bērzu pamatskola, 4.a kl.

Vārdi

No mājas vēlās vārdi,
no vārdiem vēlās skaņas,
no skaņām vēlās burti,
ko visi sakām mēs.
Uz skolu sākām iet
ar vārdiem,
ar skaņām,
ar burtiem, ko sakām.
Un tad radās sarunas,
tad radās čuksti.
mēs esam cilvēki,
kas saprotas vārdos!

Zanda Maltauniece, Gulbenes Bērzu pamatskola, 4.a kl.

Lūgums saulītei

Saulīte, saulīte, ko tu te dari?
Meklē mēnesi vai zvaigznes?
Saulīt, tevis nav pie manis.
Lūdzu, atnāc, saulīte!
Man ir auksti, mazliet salst.
Lūdzu atnāc, saulīte!
Es gribu siltumu, jaukumu arī.
Kā gribas saulīti! Nu atnāc, saulīt!
Saulīte atnāca, siltums arī.
Kādi man prieki – siltums atnāca!

Kārlis Sudrabs, Gulbenes Bērzu pamatskola, 4.a kl.

Skola

Pirmais septembris ir klāt,
Kārlītis uz skolu nāk.
Negribas tam nemaz nākt,
Atkal skolas darbus sākt.
Kārlis paņem līdzī kārīti,
Atvērti jau skolas vārti.
Zvans uz pirmo stundu sauc,
Zēna foršās domas jauc.
Kārlis taisās iet uz klasi,
Tur viņš iedzers tējas tasi.
Kārlis taisās celties kājās,
Mamma viņu gaida mājās.

Ričards Romanovs, Gulbenes Bērzu pamatskola, 4.a kl.

Mašīna un cilvēks

Es māku tēlot,
Slēpt un melot.
Es esmu cilvēks,
Ne bezjūtu mašīna.
Es esmu cilvēks.
Es eju, ne braucu,
Es elpoju svaigu gaisu.

Ričards Malcāns, Gulbenes Bērzu pamatskola, 4.a kl.

Vēji

Vēji, vēji – kas tie vēji?
Lieli vēji, mazi vēji!
Mazi vēji – vārgi vēji,
Lieli vēji – stipri vēji.
Mazi vēji nopūš lapas,
Lieli vēji aizpūš prom.
Vēji, vēji – kas tie vēji?
Lieli vēji, mazi vēji!

Hārdijs Nogobods, Gulbenes Bērzu pamatskola 4.a kl.

Rudens

Ir pienācis rudens,
Laiks paliek aukstāks.
Un gājputni dodas
Uz vietu, kur siltāks.
Putniem, kas paliek šeit,
Gribēsies ēst –
Zīlītēm, zvirbuļiem,
Sarkankrūtīšiem,
Tāpēc pie logiem jāpieliek tiem
Barību trauki ar putrainiem.
Arī gaiss rudenī smaržo tā,
Jo puķes - vienkārši nepārspējamas:
Mārtiņrozēs un asterēs,
Miķelītes un dālijās.
Rudens pilns krāšņumiem.
Lapas tik krāsainas –
Sarkanas, oranžas, dzeltenas -
Rudenī pašas skaistākās.

Māra Aužele, Gulbenes Bērzu pamatskola 4.b kl.

Vējš

Vējš, vējš, visur vējš -
Lejā vējš, augšā vējš,
Manī vējš, tevī vējš,
Visur viens vējš.

Krista Arta Gargurne, Gulbenes Bērzu pamatskola, 4.b kl.

Šurputurpis

šurp es
tad tu
un tagad mēs
turp es
jo tu arī
esi mēs
kurp es
arī tu
kopā mēs
kurp es
turp tu
šurp mēs

Rinalds Grunte, Gulbenes Bērzu pamatskola, 4.b kl.

Zilais putniņš

Zilais putniņš lido
un lido tik un lido,
un viņš tik skaists,
ka nevaru no viņa novērsties.

Ak, zilais putniņ,
vai tev zils ir vēderiņš?
Laikam jau. Tad lido
savās zilās debesīs.

Alise Krukovska, Gulbenes Bērzu pamatskola, 4.b kl.

Mākonīts

Nāku mājās noskumis.

Mamma vaicā: - Kas noticis?

- Mākonīt's pie debess bija,

Nejāva saulei mani uzmundrināt,

nejāva saulei mani sasildīt.

Tāpēc arī esmu es noskumis.

Nejāva saulei man ceļu rādīt.

Nokritu zemē, saplīsa bikses.

Pie visa vainīgs tas mākonīt's.

Viktorija Kuļikova, Gulbenes Bērzu pamatskola, 4.b kl.

Delfīni

Delfīni un delfīni,
visapkārt vieni delfīni,
jautri lēkā, jautri dzied,
skatīties man neapnīk.
Un tad pēkšņi notiek – bums!
beidzas lielais notikums.
Kaut kas skaļi ierūcas,
delfīni jau aiztraucas.

Lelde Beāte Ziemele, Gulbenes Bērzu pamatskola, 4.b kl.

Ziemas rīts

Ziemas rītā pieceļos,
izstaipos un pabolos,
tad aši, aši skrienu
pie māmiņas un tētiņa.

- Māmiņ, lūdzu, lūdzu,

Vai drīkstu ārā iet?

- Protams, vari, meitiņ!

Tad atkal aši skrienu
saģērbties un ārā iet.

Tur satieku es draugus
un līdzī aicinu: - Aizejam uz ledu,
kur kundze dusmīgā.

Mēs lecam un pēc brīža esam klāt,
tur kundze dusmīgā jau gaida mūs.

Tā pavicina roku, un -
žviks, mēs esam prom.

Egita Garā, Gulbenes Bērzu pamatskola, 4.b kl.

Draugs

Es eju un redzu -
kāds skatās uz mani
un smaida ar tumšzilām
ačelēm.

Es eju un skatos -
kāds aši lēkā,
un skatās un smaida.

Es saprotu,- viss kārtībā.
Kas viņš ir? Kas mani vēro?
Kas ir mans draugs?
Tā mana draudzene
jūrascūciņa Rubija.

Emīls Deivids Zučiks, Gulbenes Bērzu pamatskola, 4.b kl.

Jautājums

Es redzu sapni:
man pienāk klāt
žirafe un jautā:
„Kāds būs laiks?
Vai jātin man šalle ap kaklu?”
To pašu es jautāju tev.
Bet - to nevar pateikt neviens,
tāpat kā to, vai ābelē
ābols ir salds vai skābs.

Ulla Zaķe, Gulbenes Bērzu pamatskola, 4.b kl.

Mežā

es eju pa mežu un atskatos, -
tur! tur aiz krūma
čabinās kaut kas melns.
bailes pārņem mani,
skrienu, atskatos -
to tur vairs nav.
eju tālāk aiz nākamā krūma
čabinās kaut kas zaļš.
tad nu dodos atpakaļ, -
redzu to pašu.
pieeju un apskatos -
tur nekā nav!
tā tikai mana iztēle!

Vairis Āre, Rēveļu pamatskola, 4.kl.

Valoda

Valoda, valoda, valoda.

Kas ir valoda?

Vai tā ir valoda, kādā es runāju?

Vai ir tikai latviešu valoda?

Nē jau, valodu daudz:

ir latviešu, angļu un krievu,

ir arī dzīvniekiem sava valoda,

ir arī puķēm un kokiem valoda.

Ir ķermeņa valoda

un žestu valoda,

un mīmikas valoda.

To izmantojam visi mēs.

Un vēl daudz valodu uz pasaules,

tās visas varam mācīties.

Tad draugu pulciņš kuplāks būs

un citas zemes skatīt varēs.